

Eiropas Savienības
Padome

Briselē, 2019. gada 1. februārī
(OR. en)

5814/19

ECOFIN 70
UEM 22
SOC 49
EMPL 38
COMPET 77
ENV 84
EDUC 34
RECH 57
ENER 40
JAI 66

PIEZĪME

Sūtītājs:	Padomes Ģenerālsekretariāts
Saņēmējs:	Pastāvīgo pārstāvju komiteja (II) / Padome
Temats:	2018. gada ziņojums par fiskālo stabilitāti – <i>ECOFIN</i> padomes secinājumu projekts

Pielikumā ir pievienots projekts Padomes secinājumiem par 2018. gada ziņojumu par fiskālo stabilitāti, kurus 2019. gada 1. februārī sagatavoja Ekonomikas un finanšu komiteja.

2018. GADA ZIŅOJUMS PAR FISKĀLO STABILITĀTI

– ECOFIN padomes secinājumu projekts –

Padome (ECOFIN):

1. PAUŽ GANDARĪJUMU par Komisijas 2018. gada ziņojumu par fiskālo stabilitāti, kurā ir atjaunināta un uzlabota daudzdimensionālā pieeja fiskālās stabilitātes izvērtēšanai Eiropas Savienībā un kura pamatā ir 2018. gada ziņojums par novecošanu; VĒLREIZ APSTIPRINA, ka Komisijas veiktajai fiskālās stabilitātes analīzei ir dažādas funkcijas, tostarp apzināt iespējamos fiskālos riskus, kas veidojas ES valstīs, un izmantot šo analīzi kā pamatu politisko prasību un ieteikumu formulēšanai saistībā ar Stabilitātes un izaugsmes paktu un Eiropas pusgadu;
2. UZSVER, ka īstermiņā joprojām pastāv ievainojamība un attiecībā uz vienu valsti ir konstatēti fiskālie riski. Tomēr augsti vai pieaugoši parāda līmeņi dažās dalībvalstīs joprojām ir nozīmīgi īstermiņa ievainojamības avoti, kas varētu radīt fiskālos riskus pat īstermiņā, ja mainītos priekšstati par finanšu tirgiem;
3. UZSVER, ka vidējā termiņā 7 ES valstis, šķiet, ir pakļautas lielam riskam un 4 citas valstis saskaras ar vidēju risku galvenokārt paaugstinātu valsts parāda līmeņu dēļ, ko dažos gadījumos pastiprina vājš fiskālais stāvoklis, jutība pret nelabvēlīgiem satricinājumiem un prognozētie publiskie izdevumi, kas saistīti ar novecošanu;
4. PIENĒM ZINĀŠANAI, ka tiek izmantota gan parāda atmaksājamības analīze, gan fiskālās nesabalansētības (S2) rādītājs, lai papildinātu secinājumus par fiskālo stabilitāti ilgtermiņā; ATZĪMĒ, ka 6 ES valstīs, šķiet, ir augsts risks attiecībā uz stabilitāti ilgtermiņā un 14 valstīs – vidējs risks galvenokārt tādēļ, ka tiek prognozēta ar novecošanu saistīto izdevumu palielināšanās, un dažos gadījumos tādēļ, ka pastāv ievainojamība saistībā ar paaugstinātiem valsts parāda līmeņiem; ATZĪST, ka būtiskus izaicinājumus publisko finanšu stabilitātei ilgtermiņā rada demogrāfiskās izmaiņas;

5. ATZĪST, ka augsti valsts parāda līmeņi var kavēt ekonomikas izaugsmi, mazināt publisko finanšu spēju nodrošināt anticiklisku stabilizāciju ekonomikas lejupslīdes gadījumos un tiem ir negatīva plašāka ietekme uz finansēšanas nosacījumiem un finansiālo stabilitāti visās dalībvalstīs, jo īpaši tajās, kurām ir kopīga valūta – euro;
6. UZSVER, ka, atbilstoši kombinējot politikas virzienus fiskālās stabilitātes problēmas risināšanai, galvenā uzmanība būtu jāpievērš makrofinansiālās stabilitātes un stabilas valsts finanšu sistēmas nodrošināšanai, tostarp reformējot pensiju, veselības aprūpes un ilgtermiņa aprūpes sistēmas, kā arī izmantojot kapitāla uzkrāšanu un reformas, ar kurām tiek palielināta produktivitāte, izaugsme un nodarbinātība, atkarībā no to konkrēto problēmu galvenajiem iemesliem, ar kurām katra dalībvalsts saskaras; UZSVER – lai atjaunotu fiskālās rezerves, jo īpaši tajās dalībvalstīs, kurām ir liels valsts parāds, būtu jāizmanto labvēlīgi makroekonomiskie nosacījumi, tostarp zemie procentu likmju līmeņi; UZSVER, ka makroekonomikas politikas virzieniem un strukturālām reformām būtu arī jāpalīdz veidot ekonomikas vidi, kas atbalsta fiskālo konsolidāciju valstīs, kurām ir jāsamazina valsts parāds;
7. UZSVER, ka pat gadījumos, kad Komisijas analīzes norāda uz zemiem fiskālās stabilitātes riskiem vidējā termiņā un ilgtermiņā, dalībvalstīm ir jānodrošina stabils fiskālais stāvoklis, kas ļauj tām pārvarēt iespējamus satricinājumus ekonomikas cikla laikā; VĒLREIZ APSTIPRINA – lai nodrošinātu atmaksājamus parādu līmeņus, ir jāievēro ES fiskālie noteikumi;

8. UZSVER, ka, ņemot vērā demogrāfiskās problēmas, visaptverošām reformām ir būtiska pozitīva ietekme uz fiskālo stabilitāti ilgtermiņā, kā apliecināts 2018. gada ziņojumā par novecošanu; VĒLREIZ APSTIPRINA, ka ir jāturpina atbilstoša politikas rīcība visās ar vecumu saistītās jomās, ņemot vērā konkrēto situāciju katrā valstī un pensiju adekvātuma problēmas un vienlaikus izvairoties no pasākumiem, kas kavē jau sāktās stabilitāti veicinošās reformas; UZSVER, ka tas ietver saistībā ar Eiropas pusgadu konkrētām valstīm adresēto ieteikumu tūlītēju un visaptverošu īstenošanu un ka dalībvalstīm, lai arī dažādā mērā, joprojām ir jāveic turpmāki pasākumi, ar ko tiek palielināts faktiskais pensionēšanās vecums, tostarp veicinot ilgāku un plašāku dalību darba tirgū un nepieļaujot tā priekšlaicīgu atstāšanu, un pensionēšanās vecumu, vajadzīgo iemaksu periodu vai pensiju pabalstus pieskaņojot paredzamajam mūža ilgumam; turklāt, atgādinot savus 2016. gada 8. novembra secinājumus ¹, Padome UZSKATA, ka īpaši svarīgi ir sasniegt abus saistītos mērķus, proti, nodrošināt fiskālo stabilitāti un kvalitatīvu veselības aprūpes pakalpojumu pieejamību visiem, uzlabojot veselības un ilgtermiņa aprūpes sistēmu lietderību un efektivitāti;
9. AICINA dalībvalstis, jo īpaši tās, kurās konstatēts augsts risks attiecībā uz stabilitāti vidējā termiņā, galveno uzmanību savās nākamajās stabilitātes vai konverģences programmās pievērst tām fiskālās un strukturālās politikas stratēģijām, kas orientētas uz ilgtspēju un izaugsmi; un AICINA dalībvalstis un Komisiju ņemt vērā šos konstatējumus par stabilitāti savā analīzē, kā arī politikas prasībās un ieteikumos, kas izriet no Eiropas pusgada un Stabilitātes un izaugsmes pakta. Padomei un Komisijai arī turpmāk būs regulāri jāpārtrauga šīs publisko finanšu stabilitātes stratēģijas un pavērsieni, vienlaikus ievērojot valstu kompetences jomas, tostarp savā izvērtējumā ietverot jaunus pavērsienus makroekonomiskajos nosacījumos, fiskālajā politikā un strukturālajās reformās, jo īpaši pensiju, veselības aprūpes un ilgtermiņa aprūpes sistēmu jomā;

¹ Padomes secinājumi par Ekonomikas politikas komitejas un Komisijas kopīgo ziņojumu par veselības aprūpi un ilgtermiņa aprūpi ES, 2016. gada 8. novembris.

10. AICINA Komisiju līdz 2022. gada sākumam veikt kārtējo padziļināto vispārējo izvērtējumu par publisko finanšu stabilitāti, tostarp vēl vairāk uzlabojot publisko finanšu stabilitātes izvērtēšanas metodes un izmantojot gaidāmajā 2021. gada ziņojumā par novecošanu izklāstītās atjauninātās prognozes par izdevumiem, kas saistīti ar novecošanu, vienlaikus starplaikā regulāri atjauninot Komisijas ilgtspējības novērtējumu (ar parāda atmaksājamības uzraudzības starpniecību). Ekonomikas politikas komitejai, pamatojoties uz padziļināto vispārējo izvērtējumu, būtu jāsniedz ziņojums Padomei.
-